

[Kirsten Gloerfelt-Tarp.]

tjeneste. Men jeg vil gerne benytte lejligheden til at pege på et andet spørgsmål, som har betydning for fødende kvinder, hvad enten de er indenfor eller udenfor det område, som er inde under denne lov, og det er merudgiften i anledning af fødsel. Det er jo noget, som ikke blot vedrører fabriksarbejdere, men det vedrører husassistenter og husmandskoner, fodermesterkoner, detailhandlerkoner, og det vedrører den hjemmearbejdende husmoder. På dette område er Danmark ikke foregangsland. Vi kan se, at Sverige er langt længere end vi, og der tænker de endda på at forbedre stillingen for kvinderne. Det er nu meddelt, at der skal forberedes en revision af svangerskabsloven, og det er jeg i og for sig enig i er påkrævet, men jeg vil dog finde det naturligt, at man først og fremmest gør, hvad man kan, for at hindre de økonomiske årsagers medvirken til svangerskabsafbrydelser. Man kan tænke sig, at de er der, men der kan også vises forskellige statistikker, hvoraf dette fremgår. Jeg vil derfor foreslå, at man nu søger at få gennemført en mere almindelig moderskabsydelse, ikke en ydelse for en speciel gruppe af kvinder, men en ydelse, der gives, uden at den enkelte skal underkaste sig indgående undersøgelser. Naturligvis må man tage hensyn til den økonomiske situation, som landet er i, i det øjeblik man går i gang med noget sådant; det er klart, og derfor kan man måske ikke gøre denne moderskabsydelse så stor, som ønskeligt var. Men jeg vil dog gerne understrege, at det er et spørgsmål, som har ualmindelig stor betydning, en værdi, som efter min mening overgår værdien af meget af det, som staten iøvrigt yder bidrag til, og som jeg også mener det ønskeligt, at staten yder bidrag til. Men selvom man ikke kan gå i gang med at yde en sådan hjælp i så stort format, som man gerne ville, er det dog vigtigt, at man får lagt den rigtige linie, og jeg vil derfor indstændigt henstille til den højtærede socialminister at stille forslag om en moderskabsydelse til fødende kvinder på mindst 100 kr. Mindre kan det ikke være, og det må vel være overkommeligt at begynde med det.

Jeg har som sagt tidligere rørt ved dette spørgsmål overfor socialministeren, og det har desværre ikke haft så stor virkning.

Det, jeg gør i dag, er, at jeg beder ministeren om at stille et konkret forslag, et forslag, der går ud på mindst 100 kr. Mit parti har overvejet at stille et sådant forslag, men har ment, at vi ville benytte denne lejlighed til at rejse spørgsmålet og bede socialministeren om at udarbejde forslaget.

En anden ting. Jeg ved, at socialministeren og måske også finansministeren og den øvrige regering har den opfattelse, at det er meget godt, at de kvindelige rigsdagsmedlemmer ønsker en sådan moderskabsydelse gennemført; men har de deres partier bag sig? Jeg ved, at denne tvivl hersker i flere ministres sind, og for at forebygge enhver misforståelse vil jeg derfor præcisere, at hvad jeg her siger, siger jeg på mit partis vegne.

Ragnhild Andersen: Allerede i foråret, da dette lovforslag var til første behandling, hilste mit parti dets fremsættelse med stor glæde. Vi har adskillige gange efterlyst forslaget, fordi arbejderbeskyttelseslovgivningen vel mere end noget andet lovområde trænger til revision, og fordi talrige ulykker er sket som følge af manglende beskyttelse og manglende lovgivning. Mange ulykker ved nedbrydning, udgravning, transport og også indenfor andre arbejdsområder vil først kunne hindres, når der er gennemført effektive beskyttelsesforanstaltninger og effektivt tilsyn. Derfor er det af vigtighed, at dette lovforslag gennemføres og gennemføres snart. Arbejderne på arbejdspladser og i fagforeninger har gennem en årrække fremsat ønsker og krav til rigsdagen om dette lovforslags gennemførelse.

Om de enkelte bestemmelser i lovforslaget udtalte jeg mig allerede i foråret og kan henvise til mine udtalelser dengang. Jeg vil dog lige tage et par ting frem, som jeg mener bør understreges.

Først og fremmest de mange forbehold, som indeholdes i loven. Mange steder står der „bør“, „skal så vidt muligt“ og „hvor forholdene tillader det“, i stedet for ordet „skal“. En lov, som drejer sig om liv og helbred for mange tusind arbejdere i produktionen, bør indeholde påbud om de nødvendige beskyttelsesforanstaltninger og bør efter vor opfattelse ikke nøjes med ærbødigt at henstille. Vel er jeg klar over, at der i en lov som denne, hvor der er tale